

Barna T. Attila

Válasz filozófus költőtársam dedikációjára

A sejtelmes mosolyú Sophiát,
a bölcsesség istenasszonyát
mozi előtt vagy a füstös pubban
leszólítani miért nem merem?

A költészet együgyű, lenézett
szolgálólánya
kedvesebb
nekem.

Tükör előtt

Tükör előtt begyakorolt
misztikus pillantások
elbűvölő mozdulatok
igéző boszorkány-mosolyok
kislány-ámulások –

Nézzük és hódolunk
igázva sottogunk:
Istennő, csodás!
Pedig nem más, csupán
mint – asszonytudomány

gyönyörű csalás

Berda Józsefnek

Telt, kemény, feszes
asszonyi combot ha simítana most
tenyerem, csak az lenne nagyobb
gyönyörűség, mint olvasni versedet, te,
minden földi boldogságok
pogány, csavargó szerzetese!
Hozzád, éhező poéta, nem a tenger;
nagy tál aranyló, gőzölgő húsleves jött el.
Te tudtad, együgyű bölcs, a
férfiember milyen nyomorult. Nincs senkije,
s mi kell neki, csak ennyi:
áldott emésztés bőséges ebéd után,
korty lőre, filléres cigaretta,
s mindeme élvezetek
koronájaként a pattogó szavú,
rengő tomporú kövér
kocsmárosné, ki tiszta,
ropogós ágyába s jó szagú mellére enged.

